

Vasárnapi gondolatok

2024. 04. 21.

Húsvét 4. vasárnapja

Olvasmány: ApCsel 4,8-12

⁸Péter a Szentlélektől eltelve így válaszolt: "Népünk előjárói és ti vének! ⁹Ha azért vallattok ma minket, amiért egy nyomorékkal jót tettünk, hogy vajon hogyan is gyógyult meg, ¹⁰hát tudjátok meg mindannyian, ti és Izrael egész népe, hogy annak a názáreti Jézus Krisztusnak a nevében, akit ti keresztre feszítettetek, és akit az Isten feltámasztott a halálból. Az ő nevében áll itt előttetek egészségesen. ¹¹Ő az a kő, amelyet ti, az építők elvetettetek, mégis szegletkővé lett. ¹²Nincs üdvösség senki másban. Mert nem adatott más név az ég alatt az embereknek, amelyben üdvözülhetnének."

Elégé valószínűtlen, hogy Péter az alkalmi kíváncsiskodókat keresztre szögezőknek minősíthette, utóbb feléje irányzott kövek nélkül.

A 12. vers a páli megváltástant tükrözi, ami lényeges és lényegtelen okból kifogásolható. Maradjunk most a lényegtelen oknál: igen valószínű, hogy több mint kétezer évvel ezelőtt is üdvözülhettek emberek, s nem kellett várakozniuk, míg végre Jézus megváltja őket (is).

Lecke: 1Jn 3,1-2

Isten gyermekei vagyunk

¹Nézzétek, mekkora szeretettel van irántunk az Atya: Isten gyermekeinek hívnak minket, és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert őt sem ismeri. ²Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Azt tudjuk, hogy ha megjelenik, hozzá leszünk hasonlóak, mert látni fogjuk, amint van.

Az idézett rész címének szerkesztője kivonatolta a mondanivalót. Ennél többet többszöri elolvasás után sem könnyű megérteni. Valami éteri lebegés, amiben részeltetni kíván.

Evangelium: Jn 10,11-18

¹¹Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja juhaiért. ¹²A béres azonban, aki nem pásztor, akinek a juhok nem sajátjai, otthagyja a juhokat és elfut, amikor látja, hogy jön a farkas. A farkas aztán elragadja és szétkergeti őket. ¹³A béres azért fut el, mert béres, és nem törődik a juhokkal. ¹⁴Én vagyok a jó pásztor, ismerem enyéimet, és enyéim is ismernek engem, ¹⁵mint ahogy az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát. Életemet adom a juhokért. ¹⁶De más juhaim is vannak, amelyek

nem ebből az akolból valók. Ezeket is ide kell vezetnem. Hallgatni fognak szavamra, s egy nyáj lesz és egy pásztor.¹ ¹⁷Azért szeret az Atya, mert odaadom az életemet, hogy majd újra visszavegyem. ¹⁸Nem veszi el tőlem senki, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam, és van rá hatalmam, hogy visszavegyem. Ezt a parancsot kaptam az Atyától."

Kicsit émelyítő szavakat ad az evangélista Jézus ajkára. Életét adja a juhaiért. Nem sok ez egy pásztortól? És egyébként: Jézus életét akarta adni a tanítványaiért? Erre szükség sem mutatkozott.

A 14. vers szerint tökéletes az összhang Jézus és tanítványai között, ám ezt cáfolják a szinoptikusok által feljegyzett jézusi kifakadások: „Meddig tűrjelek benneteket?” (Mt 17,17; Mk 9,19; Lk 9,41) És az, hogy amikor Jézus bajba jutott, tanítványai szétfutottak.

A 15. vers Jézus istenítését és a páli megváltás-elméletet szolgálja.

A 16. vers Jézus húsvét utáni kitágult programját tükrözi.

A 17-18. vers a páli megváltás-elmélet megjelenítése. Nem is kis túlzással: parancsba kapta a megváltás teljesítését!

A mondásokban nem nehéz felismerni a későbbi történéseknek utólagosan Jézus ajkára adását.

Összegezzük tapasztalatainkat: A fenti mondatok elandalítóan szépen hangzanak, de teljesen hiteltelenek.

Istenem!

Egyre nehezebb ennyi hiteltelenség ellenére bizalommal lenni irántad.

Mégis, meg kell maradjunk melletted, tudva,

hogy nem tökéletes a bibliánk, de jobb híján ezzel kell beérnünk,

¹ A történelem során sok téves hivatkozást okozott Károli rossz fordítása: „... és leszen egy akol és egy pásztor.” Károli Gáspár, református lekipásztor az Újszövetséget a görögből fordította, de inkább csak átdolgozta elődjének, Félegyházi Tamás református lelkésznek korábban elkészült Újszövetség-fordítását. Félegyházi viszont valószínűleg a latin Vulgata-fordítást vette alapul, mert már abban szerepel a tévedés: a nyáj helyett az akol szó.

Ezt a katolikus egyház úgy értelmezte, hogy a protestánsoknak meg kell térniük a katolikus egyház „védőszárnyai” alá. Természetes, hogy ezek után protestáns testvéreinkben túlérzékenység alakult ki e szó kapcsán. Nem egy alkalommal tapasztaltam körükben a felemelt mutatóujj mellett a **nyáj** szó hangsúlyos ejtését (s olykor az akol tagadását).